

Cafer İslah

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.02.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anadolu Gencine

Ben bir Anadolu Delikanlısıyım.
Yokluklar içindeyim yastayım.
Sistem yok etmek ister ruhumu,
Bense bu ruha hastayım.

Duygularıma talip bütün yamyamlar,
Alacaklar alçaklar alacaklar.
Bu ruhu da bitirsinler bakalım,
Nerelerine kına yakacaklar?

Ben bir Anadolu Delikanlısıyım,
Onlar bilmiyorlar benim bunu bildiğimi.
O yüzden saçma sapan algılar dayatıyorlar,
Bilmiyorlar onlar giderken benim bu yoldan geri geldiğimi.

Ben sizin en kansız halinizi bilirim,
Yemen de, Hicaz da ve Çanakkale de.
Hala anlayamadılar aptallar hala anlayamadılar,
Onlarla nasıl baş ettiğimi.

Ben bir Anadolu Delikanlısıyım,
Ruhum satılık olamaz, hiç olmadı,
Benim damarlarım çok hassas,
Hiç kirli bir kanı barındırmadı.

Asillik satın alınan bir şey mi ki,
Satın almaya kalktınız beni?
Siz her şeyinizi verseniz dahi,
Bir tek devşirme alırsınız belki.

Ben bir Anadolu Delikanlısıyım,
Çok şükür, gururla ve haşmetle.
Ben bir Anadolu Delikanlısıyım,
Hamdolsun, yıkılmaz bir heybetle.

Ben bozulma bilmedim yıllardır, asırlardır,
Bu sayede korudum soyumu pırıl pırıl.
Şimdi! ..
Delikanlılarımızdan bir tek şey istiyorum,
Seni sen eden ruha, şimdi daha çok sarıl.
Seni sen eden asil kana, ölürcesine sarıl.

Cafer İslah

Babam

Daha doğarken doğmuş acılara,
Açılar hamuru mayası olmuş.
Öyle pişirmiş ki hayat onu,
Zerre kadar ham bir yeri kalmamış.

Yürümüş yalın ayakla hayata,
Hayata bir an olsun darılmamış, küsmemiş.
Tutunmuş anne eli diye başka ellere,
Oysa anne eli nedir hiç tanımamış.

Çaresizliklerini hep çare etmiş,
Aldırmamış onu yıkan yokluğa.
Azimle çalışmış ayakta kalmış,
Hiçbir zaman özenmemiş bolluğa.

Dürüstlükten bir an olsun ödün vermemiş,
Yalan söylememiş,haram yememiş.
Aldırmamış kim ne demiş söylemiş,
Yalnızca önüne işine bakmış.

On bir fidan vermiş,dal dal büyötmüş,
Bir bakışını hepisine yetirmiş.
Kardeşlerine de kol kanat germiş,
Bir gün olsun hiç bencillik etmemiş.

Dağ gibi dayanaktın sen bize babam,
Gölgende yaşadı her zaman anam.
Hatırına,hatırana ben kurban olam,
İnşallah layık bir vekilin olurum,
Hakkını helal et sen bize babam.

Hey! Koca Adam...
Hey! Benim Babam..
Adıyla Şanıyla,
Hey! Miskin Hasan
Mekanın Cennet olsun, sen rahat uyu,
Bize emanetindir Miskin Fadıman.

Cafer İslah

Ben Seni Sevmek İçin Doğmuşum

Ben seni sevmek için doğmuşum gülüm,
Ben seni sevmek için.
Geç kalmışım,
Yarım kalmışım,
Geç bunları.
Bunları çoktan aşmışım.
Her şeye rağmen,
Geç kalmalara,naarlıklara boyun eğmeden.
Ve her türlü engellerden,
Yılmamışım, yorulmamışım.
Ben seni sevmek için doğmuşum bir tanem,
Ben seni sevmek için doğmuşum.

Hani mrmn bir dengesi yoktu,
Hani yaşamak bana ykt,
Hani hep bir arayış,hep bir pervasızlık vardı.
Hep bir boş vermişlik doluydu,
Bak!
Hepsi kayboldu.
Sen hayatıma girdin ya,
Hepsi anlamsız kaldı.
Bu da gösteriyor ki adamakıllı,
Ben seni sevmek için doğmuşum güzelim,
Ben seni sevmek için.

Seni sevmek kaderimmiş ayrıca,,
Bilmiyordum.
Bu kaderden habersiz yaşamışım yıllarca,
Öyle sanıyordum.
Oysa kaderim öyle değilmiş,
Oysa zamanı gelmemiş.
Hayatıma girmen için beklemişim,
Fark etmemişim.
Ve beklediğime değmiş,
Bilmeden beklemişim.
şimdi her şey anlamlı ve yerli yerinde,
Eksiğimle buluşmuşum günün birinde,
Eksiğimi bulmuşum ve mutlu olmuşum
İnan ki sevginden sarhoş olmuşum.
Bu yüzden diyorum ya bir tanem,
Ben seni sevmek için doğmuşum güzelim,
Ben seni sevmek için doğmuşum.

Cafer İşlah

Ben Tatil İstiyorum.

İnsan,
Kaçmak istiyor bazen...
Günlük telaşlardan,
Hayatın,
Bitmeyen meşakkatinden.
Kaçmak istiyor.

Sıkıntılardan, streslerden arınıp.
Kendini,
Başka bir boyutta bulmak istiyor,
Uzaklaşmak istiyor,
Tekdüzelikten.
Sonra,
Yeni dünyada,
Yeni güzellikler bulmak istiyor.
Tam anlamıyla,
Yıkılmak istiyor.

İnsan arınmak istiyor bazen.
Kirlenmiş duygulardan,
Bunalmış sinirlerden,
Denizin tuzlu suyunda iyice yıkanmak,
Ve,
Bir güzel kurtulmak istiyor bütün bunlardan.
İnsan tatil istiyor.

Kendini,
Bir dalğanın hırçınlığına bırakıp,
O hırçınlığın içinde kaybolmadan,
Kendini sakinleşmek istiyor her şeyi bırakıp.
Sonra,
O çarşaf gibi suyun üzerine,
Bir güzel serilmek istiyor.

Sanki,
Yüzmekle uçmak arası yaşanabilecek yüzlerce ve binlerce,
Her hazzın farkına varmak,
Ve doymak istiyor.

Aslında,
İnsan huzur istiyor bazen.
Kendi için huzur,
Sevdikleri için huzur.
Hatta herkes için huzur.
İş telaşı olmadan,
Huzur içinde uyumak istiyor,
Huzur içinde uyanmak.
Hem de o biçim.
Rahatlamak istiyor.

Hayatın,
Sınırlılıklarından ve kısıtlamalarından uzak,

İstediğin kadar yaşamak.
İstemediğini,
Geriye bırakmak,
Bütün her şeyin kontrolünü eline almak.
Ve hiç bırakmamak istiyor.
Kendi huzuru için.
Araç bulmak istiyor.

Bütün bunlar,
Hayal kadar uzakken,
Ve bin bir türlü engeller varken,
Bir fırsatı mümkün kıldı,
Yaradan.
şükrettik, yaşadık,
Çok çok güzeldi.
İnsan tekrar istiyor.

Sanki,
şimdi doğmuş gibi olduk,
En baştan,
Evet en baştan.
şükrettik,
Bir de teşekkür gerek,
Çünkü insan yaptıklarına teşekkür istiyor.

Cafer İslah

Bendeki

Bir çocuğun,
Basit ve saçma sapan oyununu,
Tutkuyla sevmesi, önemsemesi,
Bir karıncanın,
Kimin kısmetine geleceğini bilmeden,
Taşıdığı bir yaprak için canını vermesi
Bir pınarın,
Hiç hak etmeyenlere de suyunu esirgememesi,
Vermesi.
Bir kuşun,
Yavru kavramını bilmeden,
Yavrularına yiyecekleri bir şeyler bulup getirmesi,
Beslemesi.
Bir ağacın,
Kötü insanlara dahi kol kanat germesi,
Gölgesine alması.
Bir gülün,
Bülbüle hem naz hem niyaz etmesi,
Nazlanması.
Bir kalbin,
Birini karşılıksız sevmesi,
Özlemesi.
Bir kulun,
Aldığı her nefese şükürler etmesi,
Önemsemesi.
Neyse...

Bende olan
O işte.
Ben seni!
Bir çocuğun tutkusuyla,
Bir karıncanın inancıyla,
Bir pınarın hoş görüsüyle,
Bir kuşun fedakarlığıyla,
Bir ağacın koruyuculuğuyla,
Bir gülün sitemiyle,
Bir kalbin aşkıyla,
ve
Bir kulun tefekkürüyle sevdim.

İşte bendeki,
Bu.

.

Cafer İslah

Benim Memleketim

Benim memleketim.
Üzerinde durup,
Gururla ve güvenle,
Doğrulduğum,
Aşkla vurduğum,
Her karışında şehitler olduğum,
Bu memleket var ya
Benim memleketim.

Bu memleket var ya,
Benim memleketim.
Kaderini çizmiş kendi elleriyle,
Savaşmış,
Kendinden çok güçlüleriyle ve kaderle.
Kahramanlarıyla şehitleriyle.
Bu memleket var ya,
Benim memleketim.

Bu memleket var ya,
Benim memleketim.
İnsanı farklıdır,
Saftır arıdır,
Vatan sevdası onun ar damarıdır.
Vurulur bayrağına yine sarılır.
Bu memleket var ya,
Benim memleketim.

Evet! ..
Bu memleket var ya,
Benim memleketim.
Anamın ak sütü gibi helal bana,
Babamın gölgesi gibi gururlu bana,
Dedemin anısı kadar taze ve huzurlu bana.
Bu memleket var ya,
Benim memleketim.

Cafer İslah

Canım Annem

Duanı bizim için bir gün olsun düşürmedin dilinden,
Başkada bir şey de gelmiyordu elinden.
Seni kırdık ise bir gün olsun gönülden,
Ne olur hakkını helal et anne.

Bir varla yoktu sanki senin hayatın,
Hep sustun bir yerlerde işini yaptın,
Başına gelenlere bir bir katlandın.
Babam içinde hakkını helal et anne.

Kimseyi kırmadın darılmadın hiç,
Derdini sen bildin açılmadın hiç,
Onunla bununla yarışmadın hiç,
Onlar içinde hakkını helal et anne.

Sen bizim baş tacımızdın bilmedik belki,
Sana bir güzel söz demedik belki,
Seni bir anne gibi görmedik belki,
Bize de hakkını helal et anne.

Allah uzun ömür versin küsüp gitme tez.
Acını bilmiyoruz hissettirme tez,
Duasız bırakırsan kayboluruz tez,
Duan içinde hakkını helal et anne.

(Annem Fatma Taş İslah'a)

Cafer İslah

Dedemden Kalsın

Bana çocukluğum dedemden kalsın!

Onun gibi oynayayım çalıyla çöple.
Eski ayakkabı tabanından tekerlekler yapayım,
Onlar,
Bir güzel yürüttüğüm de,
Havaya zıplayıp takla atayım.
Öyle sevineyim,öyle sevineyim ki,
Hayatı tanıdığımından mutlu olayım.

Bana geçliğim dedemden kalsın!

Onun gibi dolaşayım geceleri yollarda,
Yıllarca hiçbir şey söylemeden,
Eli elime bir gün olsun değmeden,
Uzaktan seveyim sevdiceğimi.
Vuslat nasip olup,
Kavuştuğumda,
Evlendiğim gün göreyim,
Melek yüzünü,
Beni,
Yıllarca seven ve hiç söylemeyen,
Sesini yüreğini o gün duyayım.

Bana adamlığım dedemden kalsın!

Onun gibi oturayım köşemde,
Ağırlığım her nesnede görülsün.
Gelinler yıllarca gelinlik sürsün.
Çalışayım toprağımında taşımada,
Uğraşayım geçimimle işimle,
Çoluk çocuğumun yüzleri gülsün.
Kimse söylemeden fuzuli bir laf,
Kılıp namazımı dileyeyim af.

Bana yaşlılığım dedemden kalsın!

Ak ve pak bir yüzle dede olayım,
Hayatın anlamını bir bir bulayım.
Torun ne demek sevmek ne demek,
Herkeslerden daha fazla bileyim.
Tutup ellerinden,
Öğüt vereyim,
Oda benim gibi düşünsün varsın,
Oda hayatı benden öğrensin,
Ona da adamlığı,dedededen kalsın.
Ve,
Benim adamlığım benim aslan dedemden kalsın.

(Miskin Ökkeş İSLAH Dedeme rahmet ve minnetle)

Cafer İslah

Deyimlerin Hikayesi

Hasbel kader gelmişiz dünyaya,
Kıt kanaat yaşıyoruz, geçiniyoruz.
Şükrediyoruz,Şükürler olsun yinede,
Her şeyin hayırlısı olsun diyoruz.

Eğri büğrü dostluklarımız da var elbette,
Ama adam gibi adamlığımız da.
Kol kanatta geriyoruz gerektiğinde,
Paylıyoruz da bazen paylanacakları,paylanacaksa.

İşimizde gücümüzdeyiz çoğu zaman,
Çalışır çabalarız gayretle toz duman.
Alın terimizi akıttık mı toprağa,
Keyifle demleniriz bir güzelce o zaman.

Hastalanırsız bazen, acil şifalar dilenir,
Şifayı kapmışızdır bir yerlerden,neylesin.
Ziyarete gelen dostlar hep baş tacı edilir,
Allah şifa versin, deriz o da çok iyi gelir.

Düğün dernek kurarız,halay tutar oynarız,
Vur patlasın çal oynasın hep birlikte coşarız.
Boy boy çocuklar dileriz,bir yastıkta kocansın,
Allah mesut etsin deriz,davetlere koşarız.

Hayırlıdır çoğu zaman,hayırlı olsun deriz,
Hayırlı işi olanı bol bol tebrik ederiz.
Eviniz çok güzelmiş,hediye getiririz,
Kazasız belasız kullan,arabanızı deriz.

Allah rahmet eylesin, iyi adamdı deriz,
Başınız sağ olsun der taziyeye geliriz.
Mekânı Cennet olsun,nurlar içinde yatsın,
Hep beraber ağlarız,birlikte defnederiz.

Hayatımızda deyimlerin ne kadarda yeri var,
Aslında daha çokta, şimdi yer yok,yerim dar.
Anlatılmak isteneni, şıp diye anlatmak varken,
Öyle çok uzatmaya ne hacet var,deyim var.

Cafer İslah

Dostum

Tel tel d6keceksin sağını,
Her g6n dişini sıkacaksın ,
6r6teceksin,
Ve ağıtacaksın her g6n başını.
Bir g6n olsun,
Huzurlu olmayacaksın,
Mutluluk nedir,
Bilmeyeceksin.

İstesen de! ..
Bir g6n bile baş eğmeyeceksin,
Daima kaşını atacaksın.
6nk6 yok başka yolu,
6nk6 sen b6ylesin,
T6rk oğlu T6rks6n,
'Tanrı T6rk6 Korusun'
O y6reğin vatan aşkıyla dolu olacak hep.
Ve sen bu aşk için,
6leceksin.

Dostum,
Sen babanın ve bu milletin gururusun.
Yolun açık olsun dostum,
Yolun açık olsun.
Bizde b6yleyiz çok ř6k6r,
Bizde b6yleyiz,
Hamdolsun.

Cafer İslah

Girdapların

Boş bakışlarında boş sayfalar gibi,
Koskocaman bir boşluk.
Kim bilir neler kayboldu girdaplarında,
Belkide kendin kayboldun,
Bunu hiç bilmedim,
Hiç bilemeyeceğim,
Aklım hep donuk.
Kimlerle boğuldun böyle,
Neden savruldu.

Nasıl geldin bu diyarlara?
Nasıl buldun bu cehennemi,
Neden bu kadar harcadın kendini
Hiç paylaşmadın benimle,
Hiç açmadın derdini.

Biz bu kadar kopuk muyduk,
Ben mi bilmedim,
Bu kadar mı kopuktuk.
Sen biliyor muydun?
Nerede koptuk.

Neden uzaksın bu kadar?
Neden uzaksın?
Sadece bana değil,
Kendine de uzaksın.
Bu uzaklıklar,
Bu tuzakları yarattı,
Farkında mısın?

Ve seni buralara ne getirdi,
Söylesene,
Hangi bahane.
Hangi karanlıklarda kayboldun?
Yolunu bulamadın,
Kendi kendine döndün durdun,
Yolunu bulamazken,beni mi buldun?

Ne olur anla merakımı,
Kurtar beni o kurt pençeli sorulardan.

Senden,
Zaman var mı, mekan var mı?
Senden doğmak ölmek var mı?
Anlamlı mı?
Senden tutmak tutunmak,
Sarılmak var mı?
Bırakmamak var mı?
Yasaklı mı?
Senden var olmak gibi bir kavram var mı?
Var olmak sende ki gibi mi?
Kaybolmak mı?

Peki bütün bu gizem,
Bütün bu cehennem azapları,
Nerelere saklı?

Biliyorum! ..
En azından bunu biliyorum,
Hep böyle olacak.
Ve kabul de ediyorum.
Bilinmezliklerden örülü bir dünya.
Yıkılsın bence,
Yıkılası...
Bilinmezliklerden doğmuş bir sevda.
Yıkılsın bence,
Yıkılası...
Sonra kaybolursun hayatlardan,
Gelme istemez artık,
İstemem artık,
Kahrolası...
O...
Girdaplarına git,
Koşa koşa,
Durma git.
Senin yerin orası.

Cafer İslah

Güzel Kızım

Daha dündü,
Hatta dünden de yakın,
Onun,
Ellerini tuttuğum,öptüğüm.
Kokusuna doyamayıp,
Tekrar tekrar kokladığım,
Canım yavrum,
Can özüm.
Güzel kızım.
Şimdi büyüdün mü sen?

Hep!
Yaramazlıklarla doluydu günlerin vardı,
Hareketliydin.
Sonra...
Dünya tatlısı şirinlikler yapardın,
Kendini çok sevdirdin.
Hiç kıyamazdık sana,
Hiç bıkmadık senden.
Çünkü sen bizim,
Bir tanemizdin.
Güzel kızım.
Şimdi büyüdün mü sen?

Bu gün!
Başka bir yaramazlık yapmışsın,
Gelin olmuşsun.
Ama,
Bu kez,şaka değil,
Oyun değil.
Giymişsin beyaz gelinliği,
Ellerinde kına.
Bilmediğin bir yola koyulmuşsun,
İnşallah mutlu olursun.
Can özüm.
Güzel kızım.
Demek ki büyümüşsün sen.

Yıllar,
Ne de çabuk geçmiş,
Hiç doyamamışsın sana.
Senden doymamışsındır eminim,
Burdaki hayatına.
Ama,
Neylersin kadermiş.
Şimdi gideceksin,
Yine öpeyim ellerini.
Koklayayım bebeklik kokundan çiçeğini.
Yolun bahtın açık olsun,
Can özüm.
Seni çok seviyoruz.
Güzel kızım.

Yinede benim gözümde büyümedin sen.

Cafer İslah

Hani! ..

Hani bazen,
Sebebini bilmediğin,
Yada bildiğin,
Bir sıkıntıyla daralır sın.
Yatamazsın yatağında,
Yatamazsın.

Sonra...
Kalkar bir pencere açarsın.
Gözün karalılıkta bir noktaya dalmıştır,
Sen farkında değilsin.
Hışımla kalkarsın,

Hışımla açtığın kapıyı,
Aynı hışımla çarparsın.
Dışarı fırlarsın.
O sırada uzaklardan,
Adresini bilmediğin diyarlardan.
Bir rüzgar eser,
Gelir alnına dokunur,
Acıyarak sana bakar.
Ferahlarsın.

Belki ıslanırsın sırlı sıklam,
Aşkta ıslandığın gibi,
Belki üşümüştündür,
Nasıl da ayrılığın ayazının aynısı.

Sonra...
Çaresiz yine dönersin.
Bir ceset gibi yatarsın,
Zebani rüyalar gelir uykuna,
Ama sen aldırılmazsın.
Uyursun uyanırsın,
Uyursun uyanırsın.
Ve bir geceyi,
Tam bin yılda tamamlarsın.

İşte sen benim içimde ki
O sıkıntısın.
Aslında hiç geçmiyorsun.
Hiç pes etmiyorsun.

Ben yalnızca baş etme yollarını öğrenmişim,
Kendimi oyalıyorum.
Ve hiç bitmeyecek-sin.
Bunu da biliyorum.

Bense...
Senin sıkıntınla bunalıp,
Senin sıkıntınla savaşıcağım.
Savaş kazanırım demiyorum,

Kaybettim ben o savaşı,
Ancak teslimde olmayacağım.
Vuruşacağım.

Cafer İslah

Heba Etmeden

Hiç düşündün mü?
Düşünmediysen!
Bir düşün istersen.
Ne zamandır yaşıyorsun?
Ne kadar yaşadın?
Başını, gömdüğün telaşından ne kadar kaldırdın?

Hiç düşündün mü yaşadığın hayatı?
Sorguladın mı?
Yaşadığın hayat,
İstedığın hayat mı?
Çoğu kez değildir inan.
Peki istediğin hayat için, var mı bir çaban?

Yanılıyoruz çoğu zaman,
Hayatla ilgili her şeyde,
Geçmişte, gelecekte ve bu günde.
İstediklerimiz bir yerde biz başka yerde.
Nedense...
Yakalayamıyoruz hayatı.
Oysa olması gerekenler ve hayallerimiz çok farklı.

Durdurmalı artık! ..
Bu yok eden sarmalı,
İyi okumalı hayatı ve iyi yaşamalı.
Bu gün varız...
Sadece bu gün.
Yarını bilmiyoruz ne getirecek,
Ve çoktan geçti dün.
İyi düşün kardeşim iyi düşün,
Dur bir an, bir daha düşün.

Cafer İslah

Hep Temizdim

Kahrolası! ..
Kusurlarımı ve yılanlarımı,
Öldürdüğümde de
Beni sevmeyeceksen,
Söyle,
Bileyim.
Bende gidip,
Başka bir dağın yada ağacın,
Gölgesinde,
Öleyim.

Ben hep,
Kusurluydum,
Biliyorum.
Mahsurluydum,
Hatta hata doluydum.
Ama,
Hep temizdim,
Hileşizdim,
Ve Ümitsizdim.

Sense,
Hep öfkeliydin,
Tepkiliydin,
Ve de,
Çok sinirliydin.

Çünkü,
Bitirmiştin,
Pek çok şeyi,
Yitirmiştin,
Yitirilmemesi gerekenleri.
Birde,
Çokta bilmiştin.

Şimdi!..
Ben sana,
Ne diyeyim,
Sen sözden anlar mısın ki?
Neler söyleyeyim,
Neler anlatayım ki seni,
İkna eydim.

İnancın yoksa,
Suçlu benmiyim,
Enerjin bitmişse,
Sebep değilim,
Kuşlar bile yas tutarlar eşine,
Sense taptın, sevdalandın işine.

Cafer İslah

Kınalı Kuzum

Kınalı kuzum!
Bir asrın açlığıydı bizdeki,
Ve bir asrın arayışıydı.
Belki,
Yolumuzu bulamamıştık ya,
Ne bir kılavuzumuz vardı,
Nede,
Yoldaşımız vardı yollarda.
Yolumuz çok mu çok karışıktı,
Koskoca bir yalnızlıktı,
Bizimki.

Ahh! Kınalı Kuzum ahh!
Eşleşmemişti bizde,
Eşleşmesi gereken,
Birleşmemişti,
Ruhumuzda hiçbir haset.
Uymamıştık daha dünden,
Bu günden,
Yanılmıştık,
En başında başlarken,
Olanların farkındaydık tabi ki,
Öylesine bir inattı,
Bizimki.

Ahh! Kınalı Kuzum ahh!
Ahh mı demeliyim,
Dememelimiyim,
Belki de ben bunu,
Söylememeliyim.
Çünkü,
Bu olguydu olmayanı olduran,
Yıllarca boş kalmış iki yüreği,
Ağzına kadar,
Dolduran.
Kenetlendi ellerimiz sımsıkı,
Son anda yakalanmış bir şans,
Bizimki.

Cafer İslah

Kıyamam

KIYAMADIĞIN

Görmeye doyamadığını,
Kıyamadığını,
Bir an olsun yanından,
Ayıramadığını,
Bir gün uzaklara gönderirsin,
Ah edersin.

Sonra,
Geçirdiğin zamanı dilimlersin,
Kedini teselli edersin.
Bir saat önce buradaydı dersin,
Sevinirsin.
Yaşadıklarına şükredersin.
Sonra bir gün önce dersin,
Bir gün önce buradaydı,
Yanımdaydı.
Her şey çok farklıydı.

Zaman! ..
O varken hem duruyor,
Hem çok hızlı akıyor.
Anlamıyorum ya...
Bambaşkaydı.

Sonra,
Bir hafta oldu dersin,
Koskoca ve onsuz bir hafta.
Ne içsen içersin,
Ne yesen yersin.
Artık,
Özlem çökmüştür zamana,
Nefret edersin.
Onsuz,
Bir haftayı hayattan sayma,
Saraylarda yaşasakta.

Derken,
Zaman akar,
Bir ay oldu dersin.
Artık,
Yitmiştir hayata karşı bütün hevesin.
Yok ya inanmam,
Bir ay onsuz olur mu?
Hiç nefessiz durulur mu?
Hadi onu unutsam,
Kokusu unutulur mu?

Devam ederken hayat,
Sen hala yoksun.
Sen yoksun da,

Gittin de,
Kokunu neden unuttun?
Gel artık dersin
Birde küfür edersin.
Ama,
Gelmemiştir gelmesi gereken,
Söylenirsin.

Ve! ..
Bir yıl oldu dersin,
O gideli bir yıl oldu.
Artık,
Gidişinin yıldönümlerinde bir ayıl bir bayıl.
Yılar geçti yok,
Özlem taşı yok,
Bana bir fidan vermişti,
Meyve verdi yine yok,
Çok zaman oldu çok,

Bekleyen ümidi kesti,
Hepten hayata küstü,
Gidene çok gücendi,
Gidenlerse dönmedi.
Belki de dönemedi...

Cafer İslah

Ölümle Yaşamak

Bir gün,
Eski bir tanıdık gibi karşına çıkar,
Şaşırırsın!
Tahtını düzenini bir anda yıkar.
Kalakalırsın.
Hiç inanmamışsındır aslında,
Hiç kondurmamışsındır.
Ama,
O gelir aniden.
Hiç de beklemediğin bir anda,
Ecel ilmeğini kifayetsiz,
Boynuna takar.
Elveda.

Çoğu zaman,
Anidir zamanlaması,
Erkendir,zamansızdır,gafildir.
Çok zor gelir,
Duyulduğunda, inanması.
Uzak zannedilir ya,
Oysa,
Çok yakınındadır (ölüm) ,
Her adımda,her anında,
Belki de,
Bir nefes yakınlığında.

Ve,
Camilerden duyulur selan,
Esselatü Ve's-Selamü Aleyke Ya Rasullallah
Bir telaşa düşer haberi duyan.
Uzaktakilere haber edilir,
Seni sevenleri kaplar bir keder,
Sonra ağlaşmalar,
Feryatlar her yer,
Ve bir ömür daha böylece biter.
Fatiha.

Cafer İslah

Sen Bendeki Anlamını Bir Bilsen

Sen!
Bendeki anlamını bir bilsen!
Önce şaşırırdın,
Sonra yine inkar ederdin.
Ama dedim ya,
Bir bilsen,
Bilemiyorum o zaman,
Ne derdin?

Sen!
Bendeki anlamını bir bilsen!
Eminim,
Ve çok eminim,
Utanırdın.
Yaptıklarından vaz geçerdin,
Sonra kaçırdın,
Bütün olanlardan..

Sen!
Bendeki anlamını bir bilsen!
Bensiz nefes almayı,
Haram sayardın,
Hayatın hep benle dolu olurdu,
Bütün önceliklerinin önüne,
Beni koyardın.

Sen!
Bendeki anlamını bir bilsen!
Hiç sıralamazdın sıraladıklarını,
Söylemezdin!
Kanımı donduran,delip geçen,
O,
Kurşundan da ağır,
Laflarını.

Sen!
Bendeki anlamını bir bilsen!
Benim her söylediğime,
Mütamadiyen inanırdın,
Senin,
Bendeki anlamına elbette bakardın,
Ama öncelikle,
Kendindeki anlamı bir tartardın.
Sonra,
Yine utanırdın.
Af dilerdin,özür dilerdin,
Değil beni yakmak beni üzme,
Köle olurdu,
Bana tapardın.

Cafer İslah

Seni Anlamadım

Bir anlam veremiyorum çektiklerime! ..
İnsanın,
Seviyor diye cezalandırılması varmış,
Bilmezdim.
Zaten bu gerçeği bilmiş olsaydım,
Yarardım kalbimi,
Akıtırdım sevgimi,
Bende sevmezdim.

Bu ne Yarabbim!
Bu ne?
İnsanın,
Sevmesi kadar güzel bir şey var mı ki?
Cezalandırılır mı bunu için insan,
Helede kendini seviyor diye?

Anladım ki!
Bütün acılarımın kaynağı,
Seni sevmemden oluyor.
Ben sabit durduğumdan,
Okun gelip vuruyor.

Sen!
Sanır mısın ki seni sevmesem,
Canımı yakabilirsin,
Her canın istediğinde
Acı verebilirsin.
Güler geçerim,aldırmadan yaptıklarına,
Ne yapabilirsin.
Aftan tafran senin olsun güzelim,
Beni bu kadar vurma.

Cafer İslah

Soma Trajedisine

Bir dram yaşanıyor,
Yürek yanıyor.
Vicdan sahipleri,
Bakıp görüp ağlıyor.
Bu kadar değersiz mi sizce insanlar?
Bozuk bir para gibi darmadağınlar,
Ne kadar kolay ki sizce harcamak,
Ama para değil,
Can harcanıyor.

Ayda,
Bin liraya çekilen çile,
Çile demek bile az gelir bence.
Allahtan reva mı bu durum sizce.
İnsanlar bilerek canlar veriyor
Millet can veriyor,
Acı çekiyor,
Birileri bundan para basıyor.

Çizmesinin kaygısında garibim,
Şedyeden de değersiz mi bu insan?
Dramı görünce,
Yanıyor insan.
Sen dünyalar kadar değerli iken.
Kim soktu beynine bu düşünceyi,
Kim değersizleştirdi senin canını?
Kim seni,
Adam yerine bile koymuyor?
Bil ki aslanım,
Bil ki garibim!
O aşağılık adam senin,
Emeğinden,sırtından doyuyor.

Cafer İslah

Üzülürüm

Gelinler,
Belki kızacaklardır ya,
Ama iki insana üzülürüm.
Biri gelinlere,
Gelin gidecek uzaklara,
Bilmediği bir dünyaya.
Kendimi onun yerine koyarım,
Üzülürüm.

Ne düşünüyor derim,
Neler yaşıyor diye sorarım,
Onun gibi hissetmeye çalışırım,
Üzülürüm.

Diğeri,
Ölen insanlara üzülürüm,
Düşmüştür ya toprağa,
Yarım bırakmıştır bütün planlarını heveslerini,
Daha çok erken derim.
Kendimi onun yerine koyarım,
Üzülürüm.

Kalabalık,
Dönüp gelirken,
Kalakaldığında mezarda.
Bir gün bende aynı olacağım,
Urperirim, iliklerime kadar.
Kendimi düşünürüm,
Üzülürüm.

Cafer İslah

Yastayım

Kış ortasındayım.
Hastayım.
Açılmamış bir gül vardı,
Açılmamış, soluvermiş,
Yastayım.
Kara bulutlara kinim var,
Adam akıllı,
Düşmanım.
Bir fırtınayla çok fena,
Savaşayım.

Yaz mevsimi ama,
Ben yine kıştayım.
Yağmurum yağar duvarlara,
Bulutlarım,
İçimi karatır, kapkara.
Ne estin be,
Rüzgarım ne estin,
Ben senden de, kendimden de,
Ümidi kestim.

Bir mevsimim olsun artık diyorum,
Ne çok yağmur yağsın,
Ne de olsun kuraklık.
Her günü,
Bir bahar coşkusunda olsun,
Her günü aydınlık.
Her günü güneş çıksın istiyorum,
Her günü güneşli,
Ve artık,
Hiç olmasın karanlık diyorum.
Hiç olmasın karanlık.

Cafer İslah

Yere Düşmemiş Yağmur Damlası

Ruhuna! ..
Açılan bir kapı olsaydım,
Layık olmayanı,
Girdirmeseydim.
Sadece...
Kıymetini doğru bilip,
Doğru anlayanı,
Anladıktan sonra,
Açılsaydım.
Eleşeydim, eleseydim herkesi,
Ve yalnızca kendim kalsaydım.
O kapıdan sadece benim geçtiği görerek
Seviseydim havalara uçsaydım.

Gözlerine! ..
Takılan bir serap olsaydım,
Kıyamasaydım...
Gözlerinden kaybolmaya,
Gerçek olup oracıkta,
Dursaydım.
Sen...
Dokunsaydın yangınım.
İstedğin kadar kansaydın sonra,
Şaraplar dolusu bir vaha.
Ve benim olsaydın.
Bütün naçarlıklardan sonra.
Mutluluktan,
Kör kütük sarhoş olsaydım.

Yüreğine! ..
Dokunacak bir el olsaydım,
Tutsaydım ve bırakmasaydım.
Sana...
Can olsaydım,
Sonra,
Alıp canımdan,
Senin canının üzerine koysaydım.
Hayatı,
Bir gül gibi korusaydım.
Ve soldürmeşeydım,
Yere göğe sığmazdım.
Mutluluktan,
Yürek gelinim,
Sevdiğim.

Cafer İslah

Yok Artık

Gelmeni istediğim duraklar vardı.
Geçtim o durakları,
O duraklar,
Yok artık.
Görmeni istediğim hallerim vardı,
O kadar bekledim ki,
Hiçbir önemi yok artık.
Seninle hep aynı gün ölmeyi istemiştim,
Bu da olmayacak belli ki,
Bununda bir anlamı yok artık.
Ömrümde hep seni istemiştim,
Seninle hiç olamadım,
Hep yokluğunla tepindim,
Cebelleştim,
Sen olmadın,olamadın,
Bir ziyanı yok artık.
Hep o örülü duvarlara küfürler ettim,
Etmiyorum,
Günahından değil,
Bir şey olmuyor,
Vazgeçtim artık.
Ecel gelmiş,sensiz gelmiş,
Hoş gelmiş,
Ümitsizim sana dair,
Pes artık.
Oysa bir ömür ümit ettim,
Seninle aynı gün ölecektim,
Dedim ya olamayacak,
O da yok artık.
Yok Artık...

Cafer İslah